

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 24Pc/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520201787
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Vráblová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2520201787.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Simonou Vráblovou v právnej veci navrhovateľa: P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, P. A. Q., v zastúpení: JUDr. Tatiana Dlhošová, advokátka, so sídlom Nobelova 34, Bratislava, proti osobe oprávnenej na výživné: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X, F., v zastúpení: Advokátska kancelária RS legal s.r.o., so sídlom M. Waltariho 7, Piešťany, o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

- I. Súd ruší vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k osobe oprávnenej na výživné upravenú rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/221/2013, zo dňa 13.11.2015, a to s účinnosťou od 01.10.2020.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 25.9.2020, doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 25.9.2020 domáhal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči jeho plnoletému synovi určenú rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 6C/221/2013-121 zo dňa 13.11.2015, a to s účinnosťou od 1.10.2020. Zároveň navrhol, aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho syn bol v čase určenia vyživovacej povinnosti v roku 2015 študentom Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave v študijnom odbore prekladateľstvo a tlmočníctvo dennou formou 3 - ročného štúdia bakalárskeho študijného programu nemecký jazyk a kultúra - taliansky jazyk a kultúra. So synom nie je v absolútne žiadnom kontakte a vyživovaciu povinnosť má ku dňu podania návrhu riadne splnenú. Vzhľadom na skutočnosť, že jeho vysokoškolské štúdium malo trvať 5 rokov má za to, že v súčasnosti má vzdelanie riadne ukončené. Nemá vedomosť o tom, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený a ani žeby existovala iná prekážka, ktorá by mu bránila vo výkone zárobkovej činnosti. V zmysle zákona o rodine sú tak splnené podmienky pre zánik vyživovacej povinnosti. K návrhu ako dôkaz doložil rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 6C/221/2013.

3. Oprávnený na výživné sa podaním doručeným súdu dňa 20.10.2020 vyjadril k podanému návrhu a uviedol, že návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči nemu ako plnoletému dieťaťu je nedôvodný a žiada, aby súd návrh zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Aj naďalej študuje na Univerzite Sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Filozofická fakulta. Je študentom druhého ročníka a študuje formou denného štúdia. Je pravdou, že pôvodne, v čase rozhodovania o vyživovacej povinnosti bol študentom Filozofickej fakulty UK v Bratislave. Z dôvodu, že si nespĺnil požiadavky, ktoré pre neho vyplývali zo študijného programu a zo študijného poriadku bol dňa 19.03.2019 vylúčený zo štúdia na UK v Bratislave, Filozofická fakulta. V školskom roku 2019/2020 začal študovať na UCM Trnava, na Filozofickej fakulte, kde má povinnosť si vzhľadom na opakovanie štúdia, uhrádzať školné. Vzhľadom na skutočnosť, že aj naďalej sa pripravuje na svoje budúce povolanie štúdiom dennou formou na Filozofickej fakulte UCM Trnava, vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu trvá aj naďalej. Žiada

preto, aby súd návrh navrhovateľa zamietol a zaviazal ho uhradiť mu trovy konania v rozsahu 100%. Ako dôkaz predložil rozhodnutie o vylúčení zo štúdia zo dňa 16.3.2016, zo dňa 19.3.2019, potvrdenie UCM Trnava zo dňa 16. 09. 2020 a potvrdenie o úhrade školného zo dňa 15. 02.2019, 15.10.2019, 14.02.2020 a 13.07.2020.

4. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na 13.5.2021. Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti považujú za dôvodný. Bol podaný 25.09.2020, čo bolo obdobie po 5 rokoch a ďalších, skoro troch mesiacoch, kedy otec predpokladal, že plnoletý žalovaný realizoval štúdium na VŠ a mohol si už nájsť zamestnanie a prevziať za vlastný život aj finančnú zodpovednosť. Počas celej doby otec vyživovaciu povinnosť riadne plnil, ako mu bola súdom uložená. Plnoletý žalovaný 28.06. tento rok dovŕši vek 26 rokov, ktorý je obvyklý pre samostatné vyživovanie alebo prácu tak, aby si vo vlastnej rézii realizoval platenie svojich životných nákladov a potrieb. Vychádzajúc zo skutočnosti, že v roku 2015 ukončil plnoletý žalovaný štúdium na strednej škole OA v Trnave, má ukončené SŠ vzdelanie s maturitou, teda aj s odbornosťou a jazykovým vybavením. Táto škola deklaruje vysokú uplatniteľnosť svojich absolventov na vysokých školách i v zamestnaní. Poskytuje vysvedčenia o štátnej jazykovej odbornej skúške, umožňuje získanie medzinárodných jazykových certifikátov, certifikátov z účtovníctva a certifikátov ECDL - o digitálnej gramotnosti. Majú za to, že plnoletý žalovaný mal možnosti pokračovať v štúdiu na vysokej škole, alebo sa zamestnať. V čase posledného rozhodovania tunajšieho súdu v konaní 6C/221/2013 plnoletý deklaroval, že nastúpil na štúdium VŠ UK Bratislava, filozofická fakulta, preto si uplatňoval výživné. Z tohto štúdia je zrejme, bol rozhodnutím 16.03.2016 vylúčený pre nedosiahnutie kreditov. Išlo o štúdium prekladateľstvo nemecký jazyk - taliansky jazyk. Až v tomto konaní bolo preukázané, že v akademickom roku 2016/2017, 2017/2018 plnoletý žalovaný vôbec neštudoval. Vo svojom vyjadrení to sám netvrdil, ani to nepreukázal. Je zrejme, že výživné poberal neoprávnene. Na budúce povolanie sa štúdiom nepripravil a túto rozhodnú skutočnosť povinnému rodičovi ani neoznámil. Majú za to, že táto skutočnosť bola rozhodná pre zánik povinnosti platiť výživné po 16.03.2015. V akademickom roku 2018/2019 znovu začal študovať na VŠ, znova filozofická fakulta, UK BA, tentokrát odbor nemecký jazyk - holandský jazyk. Tak, ako pri prvom štúdiu, je zrejme, že štúdiu nevenoval žiaden významný záujem. 19.03.2019 bol pre nesplnenie študijných kritérií vylúčený zo štúdia. Voči povinnému rodičovi opakovane nesplnil informačnú povinnosť a neoznámil zlyhanie svojho vlastného pokusu o štúdium. Je zrejme, že nárok na výživné zanikol, lebo výživné netrvá, pokiaľ sa dieťa nepripravuje na budúce povolanie systematickým štúdiom a nie je dôvodné, keď si uplatňuje výživné len preto, že sa odmieta samé žiť. Vo svojom vyjadrení plnoletý žalovaný tvrdí, že študuje na VŠ UCM v Trnave, o čom predložil potvrdenie zo školy z 16.09.2020 o zápise do druhého ročníka. K tomu predložil doklady o platbe štúdia. Založená je platba z 15.02.2019 v sume 1.200 Eur, k čomu uvádzajú, že táto platba nie je za štúdium na UCM v Trnave, pretože ide o iné číslo účtu, ako používa táto univerzita. Ide o platbu filozofickej fakulty UK Bratislava súvisiacu so štúdiom, z ktorého bol vylúčený 19.03.2019. Toto je totiž overiteľné podľa čísla účtu, keďže fakulty majú pridelené číslo účtu v štátnej pokladnici. Plnoletý tvrdí, že študuje školu denným štúdiom na UCM v Trnave. Predkladá potvrdenia o platbách zo dňa 15.10.2019 v sume 425 Eur, kde podľa variabilného symbolu nejde o riadne štúdium, ale o súběžné štúdium a to je dôvod, prečo je platené. Ďalej 14.02.2020 v sume 425 Eur rovnako išlo o súběžné štúdium. Podotýkajú, že súběžné štúdium je platené v sume 850 Eur za celý rok. Ďalej predložil platbu z 13.07.2020 v sume 850 Eur, kedy už zjavne podľa variabilného symbolu nešlo o súběžné štúdium, ale o platbu za prekročené štúdium v druhom ročníku. Prekročené štúdium je povinný študent hradíť, lebo nesplnil podmienky získaného titulu v univerzite stanovenej dobe, čiže študuje viac ako tri roky. Z pohľadu nástupu na štúdium vychádza, že plnoletý žalovaný trikrát nastúpil na rôzne vysoké školy, pričom dvakrát preukázateľne neštudoval, lebo bol vylúčený už v prvom semestri pre nesplnenie študijných kritérií - nezískal kredity pre pokračovanie v štúdiu. Toto trvalo v podstate od rozhodnutia tunajšieho súdu o určenie výživné v roku 2015, kedy od roku 2015/2016, 2016/2017, 2017/2018, 2018/2019 preukázateľne žalovaný neštudoval. Ani pri súčasnom štúdiu žalovaný neuviedol, aké štúdium realizuje. Nepreukázal, že naozaj študuje. Nepreukázal žiadne náklady na štúdium, ani životné náklady a to ani voči otcovi - žalobcovi, ani voči súdu. Žalovaný nepreukázal, kde býva, aké má náklady, ako mu na tieto náklady prispieva druhý rodič, aký má on sám vlastný príjem, či pracuje brigádnicky alebo na nejaký čiastočný pomer. Akým spôsobom prispieva do rodinného rozpočtu. Majú za to, že určite počas 4 rokov brigádoval. Majú o tom dôkazy, ktoré vedia súdu predložiť. Rovnako namiesto riadnej prípravy na povolanie si užíval voľno v čase prípravy na štúdium. Pre plnoletého je výhodné nastúpiť na vysokú školu, neštudovať a žiadať si výživné od otca. Tvrdiť, že je odkázaný na výživu, pretože profit, ktorý s tým získa, je nesporný. Ročne získa od otca na súčasnej výške výživného 4.800 Eur, z ktorých ak zaplatí 850 Eur presahujúce štúdium na VŠ, kde sa

prihlási bez prijímačiek, tak má čistý profit 3.950 Eur. Doslova vreckové bez dane, bez platenia odvodov. Otec platil bez ďalšieho 5 rokov po ukončení stredoškolského štúdia výživné po dobu, ktorá je obvyklá na získanie vysokoškolského titulu druhého stupňa. Ide o dobu primeranú na zabezpečenie prípravy pre budúce povolanie. Plnoletý má 26 rokov a doteraz nedosiahol ani Bc. titul, pritom nemusíme polemizovať o tom, že štandardná dĺžka denného štúdia sú tri roky; najviac 4 akademické roky bakalárskeho štúdia. Podľa študijného poriadku za každý ďalší akademický rok štúdia, nad štandardnú dĺžku štúdia, povinný uhradiť školné, ktoré je určené rektorom príslušnej univerzity. Upozorňujú, že rovnaké školné sa platí aj za externé štúdium, ktoré je možné podľa zákona o vysokých školách a nezakladá nárok na výživné proti rodičom. Rovnako vysoké školy poskytujú celoživotné vzdelávanie, ktoré v sebe nenesie prvok nároku výživného proti rodičom. Je dôvodné zvážiť, či plnoletý syn nebude dôslednejšie študovať, ak bude odkázaný na vlastné vyživovacie schopnosti a bude si to štúdiom vážiť. V Slovenskej republike, v súdnej praxi, je ustálený právny názor, že výživné zaniká najneskôr realizáciou plnenia vyživovacej povinnosti po dobu štúdia na jednej VŠ. ÚS ČR položil jednu peknú otázku, koľko študijných pokusov je povinný rodič znášať pod sankciou súdom uloženého výživného. Dávajú do pozornosti súdu, že nie všetky krajiny EÚ majú zavedenú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči plnoletým deťom. V konečnom dôsledku náš zákon o rodine rovnako prikazuje potomkom, aby sa podieľali aj vlastnou pomocou a keď im to možnosti umožňujú, aj finančne, na tvorbe rodinného rozpočtu a pomoci v domácnosti. Súdna prax dlhodobo ustálila, že prípadné zrušenie vyživovacej povinnosti sa viaže na opakované zlyhanie, opakovanie ročníka, zmenu školy, pretože sa nedá pri zmene školy považovať, že trvá skutočný záujem o sústavnú prípravu na povolanie. Podľa názoru žalobcu nie je dôvodná pretrvávajúca požiadavka na platenie výživného pri každom jeho vzdelávacom pokuse. Dovedené ab absurdom plnoletý by mohol začínať a ukončovať svoje štúdium bez toho, aby akékoľvek štúdium riadne dokončil. Priznanie výživného vychádza z práva rodiča vychovávať svoje dieťa. To súvisí so všeobecným cieľom vychovať produktívneho človeka, ktorý si vlastnou prácou dokáže zarobiť na živobytie. Tomu logicky odporuje požiadavka, aby dieťa malo určené výživné, nič nerobilo v produktívnom veku a jednoducho žilo z výživného. Súdna prax spája schopnosť samostatne sa živiť aj so vznikom nároku na príslušné dávky systému sociálneho poistenia v prípade ukončenia prípravy na povolanie a neuplatnenia sa na trhu práce. V každom prípade je dôležité preskúmať dopytom na sociálnu poisťovňu, či boli a ako boli hradené príspevky za plnoletého žalovaného do odvodového systému. Či plnoletý poberal alebo nepoberal dávky sociálneho zabezpečenia v čase, keď neštudoval. To je od marca 2016. U plnoletého nenastali dôvody pre znovu určenie výživného ani neboli preukázané výdavky na živobytie z príslušných dokladov. Plnoletý súdu aj otcovi zatajil obdobie, kedy neštudoval a na výživné nemal nárok v zmysle neschopnosti sa sám živiť. Svoj postoj k práci v danom čase nebol uvedený v písomných dokladoch. Majú za to, že informačná povinnosť plnoletého dieťaťa spolupracovať s rodičom v otázkach výživného vyplýva z § 43 Zákona o rodine, kedy dieťa je povinné podieľať sa osobnou pomocou na úhradu rodiny a prispievať podľa svojich možností. Podľa ods. 3 spolupracovať so svojimi rodičmi a plniť si aj svoje vzdelávacie povinnosti. To je recipročná povinnosť voči nároku na výživné. Dávajú do pozornosti, nielen súdu, ale aj plnoletého, že v prípade, ak bude trvať na tom, že má v súčasnej dobe nárok na výživné v dôsledku znovu začatého štúdia, tak vzniká otcovi nárok na vrátenie výživného, ktoré platil za obdobie, kedy dieťa neštudovalo. V zmysle ustálenej judikatúry NS návrh na zrušenie výživného zahŕňa v sebe i návrh na zníženie výživného. Preto v tomto konaní sa musia znovu preskúmať pomery, či nedošlo k zmene pomerov od posledného určenia súdu a to za celé obdobie. Majú za to, že pred začatím dokazovania je dôvodná otázka, či na určenie výživného žalovaný plnoletý trvá. Ak áno, potom žiadajú dokazovanie aj smerom k preukázaniu jeho nákladov na život, jeho činnosti smerom k štúdiu, brigády, príspevky od matky, bývanie - s kým a kde žije. V apríli pred týmto pojednávaním plnoletý žalovaný podal exekúciu pre neplatenie výživného proti žalobcovi, ktorý prestal platiť, v súvislosti s týmto návrhom. Prestal platiť od januára 2021. Vzhľadom na to, že sa jedná o vzťah medzi otcom a synom a aj v intenciách zohľadňujúc, že to nebol štandardný vzťah, majú za to, že je potrebné zvážiť, či sa účastníci chcú dostať do kolotoča súdnych pojednávaní o zrušení výživného, určenie výživného, vrátenie výživného, exekučné vymáhanie výživného, alebo zohľadnia skutočnosť, že po dobu potrebnú na štúdium počas 5 rokov otec riadne plnil, poskytol výživné plnoletému - určené na štúdium a dohodnú sa, že zaplacením takéhoto výživného, ktoré bolo zaplatené doteraz, je jeho vyživovacia povinnosť splnená a bude zrušená rozsudkom súdu, čo bude smerovať k rozhodnutiu v tomto konaní a zastavením exekučného konania. Toto je možné len za súhlasu žalovaného. Ak takýto súhlas nebude daný, budú trvať na tom, aby bolo vykonané riadne dokazovanie v rámci tohto konania a v rámci ostatných konaní, ktoré budú musieť byť vedené. K týmto tvrdeniam súdu predkladajú dôkazy - fotografie, čo robil plnoletý počas 4 rokov namiesto štúdia, fotografia, ktorá preukazuje, že brigádoval minimálne v SIU fitness Piešťany, sadzobník poplatkov UK v Bratislave, sadzobník poplatkov spojených so štúdiom na UCM v Trnave, že ide o

súbežné a prekročené štúdium. Nález ÚS ČR 2 US 2121/14, uznesenie ÚS ČR, ktoré sa vzťahuje k podobnému konaniu. Prehľad výživného za posledné tri roky. Výpis z obchodného registra, ktorej je navrhovateľ spoločníkom a konateľom. Zatiaľ nebolo podané daňové priznanie, predložili tak oznámenie o predĺžení lehoty na podanie daňového priznania a daňové priznanie za roky 2019. Iný významný majetok žalobca nemá. Preto má za to, aby súd rozhodol v zmysle žalobného petitu, ako bol žiadaný v prípade, ak na dnešnom pojednávaní nebude uzavretá dohoda, podľa ktorej bude vyživovacia povinnosť zrušená a žalovaný sa zaviazá na zastavenie exekúcie, o ktorej predkladajú potvrdenie. Ako dôkazy predložili na pojednávaní fotografie osoby oprávnenej na výživné, prílohy k vnútornému predpisu č. 11/2020, nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2121/14, uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 1247/13, prehľad uhradeného výživného od januára 2018 do decembra 2020, výpis z obchodného registra MS & Partners, s.r.o., oznámenie daňovníka o predĺžení lehoty na podanie daňového priznania a daňové priznanie MS & Partners, s.r.o. za rok 2019.

5. Právna zástupkyňa osoby oprávnenej na výživné uviedla, že trvajú na ich vyjadrení. Žiadna dohoda o zrušení vyživovacej povinnosti neprichádza do úvahy. Preukázali, že klient je v súčasnosti študentom denného štúdia a žiadneho súbežného štúdia, ako tvrdí navrhovateľ. Predkladali k vyjadreniu potvrdenie UCM v Trnave, filozofická fakulta zo dňa 16.09.2020, že je v školskom roku 2020/2021 študentom dennej formy štúdia na filozofickej fakulte v druhom ročníku. Súhlasia s tým, že klient pokračuje v štúdiu na ďalšej vysokej škole. To znamená, že z dôvodov, ktoré sú uvedené v rozhodnutí, ktoré predkladali, bol vylúčený zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek. Nie je ani prvý, ani posledný študent, ktorý sa tak povediac hľadá a neukončí štúdium hneď na prvej vysokej škole, na ktorej sa o štúdium pokúsi. K tej genéze jeho štúdia, resp. neštúdia, otec si mohol kedykoľvek podať návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. Nie je pravda, že by klient počas tohto obdobia, ktoré tu bolo podrobne zmapované, neštudoval. Aj v čase, keď bol vylúčený zo štúdia na UK v Bratislave do začatia štúdia na UCM v Trnave absolvoval vzdelávacie kurzy. Pokiaľ ide o výčitku, že otca, teda povinného z vyživovacej povinnosti neinformoval to, že nie je žiaden vzťah medzi biologickým otcom, teda navrhovateľom a oprávneným z vyživovacej povinnosti - synom nie je vinou syna. Nikdy nežili v spoločnej domácnosti. A ak áno, tak len niekoľko málo mesiacov po jeho narodení. Keď sa matka rozhodla žiadať od otca výživné, tak to už bolo v čase, keď už bol syn takmer dospelý, pretože zistila, že jednoducho financovať výživu, všetky potreby a aj štúdium syna nezvládne tak, ako to robila dovtedy; prakticky do jeho dospelosti. Keď sa domáhala výživného, tak bolo nevyhnutné podať žalobu o určenie otcovstva, pretože navrhovateľ sa bránil uznaniu otcovstva rovnako aj plateniu primeraného výživného. Pokiaľ tu odznelo, že klient by sa mal ako dospelé dieťa podieľať na tvorbe rodinného rozpočtu, táto požiadavka je absolútne nepatričná, pretože syn s otcom v spoločnej domácnosti prakticky nežil. Oni sa vzájomne prakticky nepoznajú a až do začatia súdnych konaní by klient otca ani nespoznal na ulici. Dôvody na trvanie vyživovacej povinnosti sú tu stále, lebo klient riadne pokračuje v štúdiu na UCM v Trnave. Konanie o zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu nie je konaním, ktoré by mohlo začať aj bez návrhu a zo zákona nevyplýva, že by s takýmto konaním bolo spojené automaticky konanie o zvýšenie alebo zníženie vyživovacej povinnosti. Takéto konanie môže začať len na návrh buď povinného, alebo oprávneného z vyživovacej povinnosti. Preto považujú predkladanie dokladov o majetkových pomeroch za bezpredmetné a rovnako požiadavka na predkladanie dokladov a uvádzanie skutočností, ktoré sa vzťahujú na potreby a finančné možnosti oprávneného z vyživovacej povinnosti sú rovnako bezpredmetné. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že mu syn neoznámil žiadne skutočnosti, tak ani navrhovateľ sa neinformoval či študuje, alebo neštuduje, s akými výsledkami, alebo či nepotrebuje s niečím pomôcť. Pokiaľ ide o tie platby, určite nie je sporné, že platby sú povinné z toho dôvodu, že bol vylúčený z predchádzajúceho štúdia. Toto je nejaká sankčná forma za to, že pokračuje v štúdiu na inej škole a neukončil predchádzajúce štúdium. Nemá vedomosť o tom, že by išlo o súbežné štúdium. Z potvrdenia je zrejmé, že ide o dennú formu štúdia. Pokiaľ by to navrhovateľ spochybňoval, je potrebné sa obrátiť na fakultu so žiadosťou, aby potvrdila formu štúdia a či riadne pokračuje v štúdiu. Pokiaľ ide o brigádnicú prácu klienta, tak to nevylučuje, ale nemá o tom žiadne informácie, keďže predmetom konania nie je zvyšovanie alebo znižovanie vyživovacej povinnosti. V podstate všetci študenti si vypomáhajú brigádnicou prácou.

6. Súd pojednávanie odročil za účelom vylúčením osoby oprávnenej na výživné a taktiež vyžiadal potvrdenie UCM v Trnave o forme štúdia osoby oprávnenej na výživné, o študijnom odbore, či riadne pokračuje v štúdiu a o dôvode splatnosti štúdia.

7. Dňa 20.5.2021 bolo súdu doručené potvrdenie Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Filozofická fakulta o návšteve školy zo dňa 19.5.2021.

8. Dňa 26.5.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa, ktorý uviedol, že zotráva na všetkých svojich skorších tvrdeniach. Oprávnený syn nastúpil na jednodoborové štúdium študijného odboru nemecký jazyk a kultúra v odbornej komunikácii - denná forma, I. stupeň štúdia so štandardnou dĺžkou štúdia. Odbor štúdia - štúdium nemeckého jazyka a kultúry je čiastočne totožný s odborom štúdií oprávneného syna na UK v Bratislave pri predošlých štúdiách, z ktorých bol vylúčený a to v rozsahu jedného cudzieho jazyka (nemeckého jazyka). Dôkaz nepreukazuje ani skutočné štúdium syna v akademickom roku 2020/2021 ani dôvod spoplatnenia, či ide o prekročené alebo súbežné štúdium. Na UCM Trnava je možné rovnaké štúdium a za rovnaký poplatok študovať externe v dĺžke štúdia 8 semestrov (4 roky), katedra germanistiky, teda popri zamestnaní. Otec trvá tvrdení, že ide o štúdium presahujúce rámec štúdia na jednej vysokej škole a nie je dôvodom trvania vyživovacej povinnosti. Má za to, že požiadavka syna, aby trvala vyživovacia povinnosť k jeho opakovému štúdiu v tom istom odbore je v rozpore s dobrými mravmi. Oprávnený syn si je vedomý, že poberal výživné od otca v čase jeho „neštúdia“ neoprávnené, keď upozorňuje otca na to, že si mohol podať návrh na súd na zrušenie výživného. Oprávnený syn jednoducho využil skutočnosť, že predpokladaná doba štúdia na vysokej škole je 5 rokov, predpokladal, že otec bude túto dobu platiť výživné a nepožiada o zrušenie výživného, čo sa aj stalo. A dnes si dobu „odkázanosti na výživné“ predlžuje opakovaným štúdiom v rovnakom odbore, ktorý nárok si vynucuje súdom v exekúcii. Je pravda, že rodičia sa môžu dobrovoľne zaviazat' prispievať na jeho výživu aj v tomto prípade, avšak nejde o zákonný nárok vyplývajúci z rodinnoprávných predpisov. Takéto správanie oprávneného syna je v rozpore so zákonom o rodine. Pre priznanie výživného plnoletému dieťaťu /ide už o sporové konanie/, je na predpoklady konania a dokazovanie treba nazerať odlišne, nakoľko plnoletá osoba by mala byť zásadne schopná sa postarať o seba, a dôvod pre stanovenie vyživovacej povinnosti by preto mal byť odôvodnený konkrétnymi okolnosťami daného prípadu. Pri určení výživného na plnoleté dieťa za splnenia predpokladov, možno aplikovať aj ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Právo na výživné od povinného (okrem práva maloletých detí na výživné) musí byť v súlade s dobrými mravmi. Vo všeobecnosti možno o dobrých mravoch hovoriť ako o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel (noriem) spoločnosti, všeobecne uznávaných a činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno preto označiť za činnosť proti dobrým mravom (contra bonus mores). Správanie syna je vypočítavé a účelové. Návrh na určenie otcovstva (konanie pred OS Piešťany č. k. 13P/28/2013) podala matka maloletého dňa 05.04.2013, teda 2 mesiace pred dovŕšením dospelosti syna. Preto otec nikdy nedostal možnosť sa podieľať na výchove oprávneného syna. Po zistení genetických výsledkov testov DNA, táto skutočnosť bola dovtedy sporná, otec prijal svoju zodpovednosť a výživné riadne platil. Otec nežiadal stretávanie sa so synom, lebo tento bol plnoletý a otec považoval za potrebné, aby sa syn pre stretávanie rozhodol sám. To sa nikdy nestalo. Preto nemožno na vinu otca prikladať nedostatok vzťahu a komunikácie so synom. Od plnoletosti syna však uplynulo 8 rokov, počas ktorých otec platil výživné aj doplatil ročné výživné. Rozhodnutia 26-ročného oprávneného syna nie sú rozhodnutia dieťaťa, ale dospelého muža.

9. Dňa 7.6.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie osoby oprávnenej na výživné v ktorom uviedol, že navrhovateľ vo svojich vyjadreniach na pojednávaní dňa 13.5.2021, ako aj v písomnom vyjadrení zo dňa 26.5.2021 spochybňuje jeho morálne právo na výživné od navrhovateľa z dôvodu, že v dobe piatich rokov od ukončenia stredoškolského štúdia neukončil vysokoškolské štúdium a že v priebehu tejto doby študuje na druhej vysokej škole, keď z prvého vysokoškolského štúdia bol vylúčený pre nespĺnenie požiadaviek. Považuje za potrebné uviesť, že súdna prax pri rozhodovaní o dôvodnosti zrušenia vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu opakovanie ročníka alebo zmenu školy nepovažuje za dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti. Stáva sa, že zvolené štúdium študent nezvládne, prípadne zistí, že o zvolenom štúdiu mal iné predstavy a očakávania a z týchto dôvodov v štúdiu pokračuje na inej škole. On štúdium na vysokej škole od prijatia na Univerzitu Komenského v Bratislave na Filozofickú fakultu v septembri 2015 až doteraz neprerušil. Po vylúčení zo štúdia v akademickom roku 2015/2016 (pre nezískanie dvoch kreditov) sa okamžite prihlásil na štúdium na tej istej fakulte na bakalárske štúdium iného programu - holandský jazyk a kultúra a nemecký jazyk a kultúra a oznámenie o prijatí na toto štúdium mu bolo doručené niekedy v júni 2016. Teda hneď po vylúčení zo štúdia v študijnom programe nemecký jazyk a kultúra a taliansky jazyk a kultúra vedel, že je prijatý na ďalšie štúdium a až do zápisu do prvého ročníka v septembri 2016 sa na toto ďalšie štúdium pripravoval a absolvoval počas leta jazykové kurzy. Z bakalárskeho štúdia programu holandský jazyk a kultúra a nemecký jazyk a kultúra bol vylúčený z dôvodu, že fakulta mu neumožnila vykonať druhý opravný termín zo skúšky dejiny

nizozemskej literatúry 2. Má záujem ukončiť vysokoškolské štúdium, preto hneď po rozhodnutí o vylúčení zo štúdia na Univerzite Komenského v Bratislave v marci 2019 sa prihlásil na štúdium na Filozofickú fakultu UCM Trnava, z ktorej mu oznámili v júni 2019, že je na štúdium na tejto fakulte prijatý. Ako vyplýva z potvrdenia Filozofickej fakulty UCM v Trnave, na tejto fakulte v akademickom roku 2020/2021 študuje v druhom ročníku študijný program nemecký jazyk a kultúra v odbornej komunikácii dennou formou a podľa výpisu výsledkov štúdia v tomto štúdiu riadne pokračuje. Zákon o rodine nelimituje vyživovaciu povinnosť rodiča voči plnoletému dieťaťu dovŕšením konkrétneho veku, ale vyživovaciu povinnosť stanovuje až do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Ak by sme toto ustanovenie vykladali len doslovne, znamenalo by to, že len dieťa, ktorého rodičia sú ochotní dobrovoľne zabezpečovať jeho výživu, môže ďalej pokračovať v štúdiu, pretože každé dieťa, ktoré ukončí stredoškolské štúdium, je schopné samé sa živiť. Pripúšťa, že v štúdiu na Filozofickej fakulte UK v Bratislave sa mu nedarilo, no je rozhodnutý vysokoškolské štúdium ukončiť. Z tohto dôvodu aj pracuje brigádnicke a s pomocou matky a výživného od otca uhrádza aj povinné platby za štúdium. Myslí si, že dovolávanie sa dobrých mravov zo strany jeho biologického otca, aby dosiahol zrušenie svojej vyživovacej povinnosti nie je namieste. V prvom rade by si mal otec uvedomiť, že to bol on, kto sa nesprával v súlade s dobrými mravmi. Jeho biologický otec celé roky akceptoval rozhodnutie jeho matky, ktorá sklamaná z jeho správania voči nej aj voči synovi, krátko po jeho narodení, povedala, že nič od neho nechce a že ho vychová sama. O výživné ho žiadala až keď bol takmer dospelý a zistila, že nezvládne sama finančne zabezpečiť všetky jeho potreby, keďže chcel ďalej študovať. Biologický otec odmietol dobrovoľne prispievať na výživu a dokonca trval aj na znaleckom určení otcovstva. To, že ako otec celé roky až do jeho dospelosti ničím neprispel na jeho výživu, vôbec sa o neho nezaujímal, za nemorálne nepovažuje. Keby sa bol o neho zaujímal aspoň minimálne, bol by mal vedomosť o jeho štúdiu, o tom, kde a ako študuje a či sa mu v štúdiu darí. Predkladá súdu potvrdenie Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofická fakulta, zo dňa 16. 03. 2016 a zo 9. 03. 2019 o vylúčení zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek; potvrdenie Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofická fakulta, zo dňa 10. 09. 2018; potvrdenie o ukončení štúdia Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofická fakulta, zo dňa 23. 04. 2019; potvrdenie Filozofickej fakulty UCM Trnava zo dňa 01. 10. 2019; potvrdenie Filozofickej fakulty UCM Trnava zo dňa 16. 09. 2020; potvrdenie Filozofickej fakulty UCM Trnava zo dňa 19. 05. 2021; výpis výsledkov štúdia Filozofická fakulta UK v Bratislave zo dňa 14. 03. 2019; výpis výsledkov štúdia Filozofická fakulta UCM Trnava zo dňa 14. 10. 2019 a aktuálne hodnotenie výsledkov štúdia Filozofickej fakulty UCM Trnava zo dňa 24. 05. 2021. V súčasnosti riadne pokračuje v bakalárskom štúdiu na Filozofickej fakulte UCM Trnava dennou formou. Štúdiom sa teda pripravuje na svoje budúce povolanie a preto sa domnieva, že vyživovacia povinnosť jeho biologického otca voči nemu nie je v rozpore s dobrými mravmi a stále trvá. Navrhuje preto, návrh navrhovateľa zamietnuť.

10. Dňa 8.6.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie U. Q. k návrhu na zrušenie výživného.

11. Súd vykonal dňa 8.6.2021 pojednávanie na ktorom sa uskutočnil výsluch osoby oprávnenej na výživné, ktorý uviedol, že všetko už odznelo zo strany právnej zástupkyne. Ak si správne pamätá bolo povedané, že sa jedná o súbežné štúdium ale bolo vysvetlené, že je to riadne štúdium. K tomu čo odznelo pri prvom pojednávaní, že nenavštevoval vôbec školu, bol predložený výpis UK. Navštevoval tú školu, mal záujem školu dokončiť, ale keď mu nebolo umožnené ukončiť štúdium, okamžite sa prihlásil do Trnavy, kde študuje. Momentálne sú skúšky na diaľku ale študuje denne. K prvotnému štúdiu na UK uviedol, že to bolo dvojjazykové štúdium nemecký jazyk a kultúra a taliansky jazyk a kultúra. Z oboch jazykov absolvoval predmety, ale taliansky jazyk sa nedokázal naučiť, nedokázal spraviť skúšky, preto nezískal potrebný počet kreditov, aby prešiel do ďalšieho semestra. Pokračoval teda znova ako prvák na UK štúdium nemecký jazyk a kultúra a holandský jazyk a kultúra. Tu absolvoval 2 ročníky celé a v 3 ročníku v zimnom semestri, keď opakoval povinný predmet, ktorý nespravil, tak si bol vedomý toho, že nebude môcť pokračovať na UK, tak im písal, či môže absolvovať ešte jeden termín skúšky, to mu bolo zamietnuté, čo ho prekvapilo, lebo iní dostali termín. Bol vylúčený pre predmet Dejiny nemeckej literatúry a kultúry. Na základe toho sa prihlásil na štúdium v Trnave, keďže chcel pôsobiť ďalej s nemeckým jazykom, tak sa prihlásil na UCM v TT študijný odbor nemecký jazyk a kultúra v odbornej komunikácii. Je to podobné štúdium, je to čisto zamerané na nemecký jazyk, keďže tam už nie je druhý jazyk. Sú tam aj nové poznatky, ktoré získava oproti UK. Boli mu uznané predmety zo štúdia na UK. Nie všetky sa zhodovali, takže všetky mu nemohli uznať, lebo sa to nekrylo s ich skladbou predmetov. V čase keď získal výsledok o neabsolvovanom predmete mal ďalšie termíny, ktoré už neabsolvoval, to bolo z holandského jazyka a v TT mu ich nebudú môcť uznať. Na otázku či sa vie vyjadriť k tomu, že vo výpise výsledkov za akademický rok 2019/2020 v zimnom semestri chýba hodnotenie zo 7 predmetov uviedol,

že ho to úprimne zaskočilo, pretože tieto predmety absolvoval, nie je si istý prečo nie sú v tomto výpise. V súčasnosti ho čakajú ešte 2 skúšky a 1 opravná. Čo on vie, tak jazykové štúdium sa nevypláca externe, treba ho prezenčne navštevovať a pracovať s tým jazykom. Čo sa týka skrátenia štúdia pokúšal sa, či sa nedajú absolvovať predmety súbežne, ale neumožnili mu to vyučujúci. Do ukončenia bakalárskeho štúdia má tento semester a ďalší ročník. Neuvažoval o externom štúdiu. Brigáduje raz za čas, nedá sa pri štúdiu pracovať. Brigáduje v Piešťanoch v Českom budíku. Jeho náklady na štúdium sú 850 Eur ročne školné, dochádzanie každý deň do Trnavy, strava, občas treba kúpiť nejakú knihu, študijné materiály. V podstate 2 semestre študuje dištančne. Tento a predošlý. Nie je finančne samostatný. Živí ho jeho mama. Strava je veľká časť nákladov. Býva v Piešťanoch u mami. Rád by pokračoval aj v magisterskom štúdiu, nevie, či sa otvorí. Keď neštudoval, keď bol vylúčený čítal nemeckú alebo holandskú literatúru, čítal prípravnú literatúru. K ďalším nákladom uviedol, že zubárske návštevy si hradí, má problémy s chrbticou, šport, cvičenie, rehabilitácia z času na čas, oblečenie, rád číta, kupuje si knihy rôzneho druhu, hygienické bežné potreby. Mal aj jeden jazykový kurz v Piešťanskej jazykovej škole Skypers. Má ukončenú Obchodnú akadémiu v Trnave. Odbor, ktorý sa môže nastúpiť po tej strednej škole, je účtovníctvo, nemyslí si, že by bol dobrým účtovníkom. Išiel tam kvôli jazykom. Bolo to bilingválne štúdium. Nepokúšal sa zamestnať, išiel priamo na vysokú školu, chcel študovať ďalej, pripraviť sa na prácu s jazykom. Mal kurz taliančiny, chcel skúsiť či by sa to nevedel naučiť a ešte raz skúsiť na UK ale neúspešne, nemá z neho výsledok. Ani medzi štúdiami na VŠ sa nepokúšal zamestnať. Tú chvíľu čo neštudoval brigádoval, ale vedel, že je prijatý na VŠ. Jeho cieľom bolo už dlho byť prekladateľom, nikto nezamestná prekladateľa bez VŠ titulu v danom odbore. Skúšal reagovať na inzeráty v tomto smere ale nikto nemal záujem, keď zistili, že nemá titul. S ukončeným štúdiom si môže spraviť prekladateľskú skúšku, potom by ho snáď zamestnali. Môže sa urobiť aj po bakalárovi. Pokiaľ vie, je potrebné mať štátnicu a VŠ je kvalifikovanou prípravou a jazykové kurzy sú celoročné a sú tam väčšie náklady.

12. Súd vykonal dňa 19.11.2021 pojednávanie. Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že s predbežným právnym názorom súdu súhlasí a k veci samej chce dodať iba toľko, že v rámci dôkazov, ktoré boli na poslednom pojednávaní predložené oprávneným a zároveň z jeho výsluchu je potrebné zdôrazniť, že to čo on predložil o súčasnom štúdiu sú iba skúšky, ktoré mu boli započítané a z tohto výpisu vyplýva, že to nie je dôkaz o žiadnej skúške vykonanej v Trnave, naopak všetky skúšky, ktoré sú tu zapísané sú skúšky, ktoré boli uznané. Vyplýva to z toho dôkazu. Zároveň oprávnený jednoznačne vypovedal, že jeho cieľom je byť prekladateľom a preto potrebuje vysokoškolské štúdium a štátnicu a tam dáva do pozornosti skutočnosť, že pre prekladateľstvo je živnosť. Pre jej získanie potrebuje dosiahnutie veku, čo oprávnený spíňa, spôsobilosť na právne úkony, ktoré teda má, bezúhonnosť, diplom ako odbornú kvalifikáciu o ukončenom štúdiu príslušných jazykov na vysokej škole, alebo vysvedčenie o štátnej jazykovej skúške a to je to, čo už na minulom pojednávaní poukazovala na toto vysvedčenie o štátnej jazykovej skúške, ktoré sa dá získať aj externým štúdiom, ale aj kurzovým spôsobom. Oprávnený, keďže študuje toto už 6 rokov a doteraz ho nemá, má dôvodnú pochybnosť, či má naozaj záujem. Podľa toho čo si našla na internete sú všeobecné jazykové školy, ktoré ponúkajú možnosť zúčastniť sa a získať štátnicu z konkrétneho jazyka, v kvalifikačnom stupni C1, ktorá je potrebná pre získanie živnosti, podľa Ministerstva vnútra ako podmienka odbornej prípravy. Toto je možné aj pre externých uchádzačov, to znamená pokiaľ sa na to cíti, pokiaľ má to vzdelanie, tak splniť odbornú úroveň môže tým, že sa zúčastní takejto skúšky, čo je jednorazová záležitosť, nepodlieha to žiadnemu štúdiu, zúčastniť toho sa môžu v podstate aj deti, ktoré majú od 17 rokov vyššie, ktoré častokrát absolvujú tieto štátnice, aby sa dostali cez ERASMUS do zahraničia už zo strednej školy. Doniesla o tom aj doklad, je to všeobecné, je to poučenie z Ministerstva vnútra, čo je potrebné pre získanie živnosti, ktorú oprávnený tvrdí podľa jeho posledného výsluchu, že jeho štúdium má smerovať k takémuto povolaniu. Vytlačila si aj jednu jazykovú školu, čo je v Bratislave, ktorá to ponúka, majú certifikát C1, ktorý robia a priamo z toho vyplýva aj to, že je možné sa ho zúčastniť, aj keď je to externý spôsob „štúdia“, to znamená externý uchádzač, ktorý si podá len prihlášku, preukáže k tej prihláške, čo prečítal a absolvuje skúšku a získa certifikát na základe, ktorého môže získať oprávnenie. Toto všetko samo o sebe zdôvodňuje, že to povolanie, ktoré oprávnený tvrdí, že sa naň 6 rokov pripravuje, je možné získať behom jednej skúšky, ktorá sa robí minimálne 2, ak nie častejšie krát do roka v jazykovej škole bez ďalšieho dodatočného štúdia. Ak on chce študovať na vysokej škole je to jeho voľba, ale nie je to podmienka pre výkon toho povolania, ktoré on uvádza. Preto si myslí, že návrh je dôvodný. Právna zástupkyňa navrhovateľa predložila informácie zo stránky Ministerstva vnútra SR k prekladateľským a tlmočnickým službám a ponuku jazykovej školy.

13. Právna zástupkyňa osoby oprávnenej na výživné uviedla, že sa k právnemu posúdeniu k tejto právnej veci a teda nároku jej klienta na výživné od svojho biologického otca vyjadрила na minulom pojednávaní

a trvá na tom, čo povedala. Chce k tomu, čo bolo povedané teraz právnu zástupkyňou navrhovateľa povedať, že jej klient sa na minulom pojednávaní vyjadril, prečo dáva prednosť vysokoškolskému štúdiu pred jazykovými kurzami, pretože tie sú celoročné a sú tam väčšie náklady, je to zapísané v zápisnici na strane 5 z minulého pojednávania, on sa konkrétne k tejto námietke, ktorá už odznela na minulom pojednávaní vyjadril. Myslí si, že z dokazovania bolo preukázané jednoznačne, že v tom štúdiu pokračuje riadne, aj keď teda nie s veľkým úspechom, pretože musel ukončiť štúdium pre nezískanie dostatočných kreditov, vzápätí sa prihlásil na inú fakultu a pokračoval riadne v tom štúdiu. Tento striktný názor, že len jedna vysoká škola a žiaden omyl a žiaden neúspech sa nemôže akceptovať, musí to byť len jedna škola nadväzujúca na maturitnú skúšku a pokračovanie v tomto štúdiu, že to je príliš prísny výklad na nárok na výživné počas prípravy na budúce povolanie, Tak ako aj minule povedala, nie všetci sú takí šikovní, aby hneď na prvýkrát úspešne zvládli štúdium, ktoré si zvolia a môže to byť aj problematické, tak ako je to aj v prípade jej klienta. Pokiaľ sa bavíme o tom morálnom aspekte jeho nároku na výživné vzhľadom nato, že študuje neúspešne, tak pán navrhovateľ platil výživné až takmer od 18-teho roku jeho veku, aj to len na základe rozhodnutia súdu. Vedel, že sa mu narodilo dieťa a matka v tom čase mladá, neskúsená, nevedela, čo ju všetko v živote čaká, povedala, že ona si dieťa vychová sama, tak otec mohol aspoň po 50 Eur mesačne šetriť svojmu dieťaťu a v tých 18-tich rokoch veku mu tie peniaze našetrené dať, ale nespravil nič, nenašetril mu nič, nedaroval mu nikdy nič a teraz keď má financovať jeho štúdium, tak sa oháňa morálnym aspektom požiadavky môjho klienta a útočí na to, že je amorálne, aby takýmto spôsobom pokračoval v štúdiu a takto ho zneužíval, nepomáhal mu vo vedení domácnosti, nepomáhal mu s ničím, nekontaktoval sa s ním, ale výživné chcel. Myslí si, že toto je už skutočne nemiestne a nepatričné a pokiaľ ide o morálny profil otca, nie len že nikdy nič nedaroval synovi, nič mu neušetril a teraz sa bráni týmto spôsobom, pokiaľ ide o nárok na výživné, otec okrem exekúcie, ktorá sa vedie pre výživné, ktoré je doteraz právoplatné a vykonateľné, má otec ďalšie dve exekúcie. To je správa exekútora, ktorý exekúciu na návrh jej klienta vedie a z tejto správy sa dočítame, že otec, teda navrhovateľ, ktorý sa tak veľmi dovoľáva morálnych aspektov nemá absolútne žiaden majetok, má účty s nulovými zostatkami, nemá žiaden hnutelný majetok, žiaden nehnuteľný majetok a vedú sa proti nemu ďalšie dve exekúcie.

14. Právna zástupkyňa navrhovateľa v záverečnom vyjadrení uviedla, že nad rámec dokazovania, ktoré si myslí, že bolo vykonané relatívne rozsiahlym spôsobom, práve tým dopytom na štúdium a majetkové pomery aj dopytom na to aké náklady má oprávnený, lebo tie takisto bolo potrebné skúmať a neboli doložené, má zato, že k námietkam na ktorých je založená obrana oprávneného, že je tu vedená exekúcia Okresný súd Banská Bystrica rozhodoval o návrh na zastavenie exekúcie a poukázal nato, že exekučný titul ešte trvá, preto ju zamietol, to je čerstvé rozhodnutie, avšak uviedol, že pokiaľ by rozhodnutie bolo vydané, tak by samozrejme prihliadal nato, že exekučný titul zanikol, čiže tam je exekúcia úplne závislá od tohto konania, čo znamená, že nemožno povedať, že by povinný otec svoju povinnosť neplnil, pretože v priebehu celého štúdia, ktoré sa domnieval, že oprávnený absolvuje, svoju povinnosť plnil a tam dáva do pozornosti, keďže matka využila svoje právo požiadať o výživné, ale aj o právo určiť otcovstvo pri veku oprávneného blízkeho k veku plnoletosti, súd zohľadnil aj toto morálne právo a zaviazal otca na doplatenie zročnému výživného, ktoré oprávnený dostal v plnom rozsahu vo výške 7400 eur v čase, kedy vlastne nastupoval na vysokú školu. Aj toto je vec, ktorá bola zohľadnená a povinný sa vôbec nebránil, ani nepodával odvolanie, proste svoju povinnosť splnil, čiže to čo sa už stalo medzi rodičmi dnes sa už nevyrieši a ani v tomto konaní to nie je dôvodné. Má zato, že oprávnený je plnoletý mladý muž, ktorý by sa mal postaviť k svojmu financovaniu čelom a prevziať za seba zodpovednosť.

15. Právna zástupkyňa osoby oprávnenej na výživné v záverečnom vyjadrení uviedla, že navrhuje návrh navrhovateľa zamietnuť z dôvodov, ktoré už uvádzala. Myslí si, že by bolo v súlade aj s úpravou vyživovacej povinnosti voči plnoletým deťom vyplývajúcej zo zákona o rodine, aby si navrhovateľ plnil svoju vyživovaciu povinnosť aspoň do získania bakalárskeho titulu. Môžeme uvažovať, že na výkon povolania stačí také vzdelanie alebo len jazykový kurz, proste rozvádzať tieto úvahy, je právom každého mladého človeka sa snažiť dosiahnuť čo najlepšie a najvyššie vzdelanie, nie je žiaden dôvod ani zákony, aby sa toto právo upieralo jej klientovi. Je pravda, že trvanie vyživovacej povinnosti je oprávnený skúmať súd a rozhodnúť, či podľa názoru súdu trvá alebo netrvá táto povinnosť, ale myslí si, že rozhodnutie, akým spôsobom dosiahne vzdelanie a aké vzdelanie chce dosiahnuť je skutočne vecou jej klienta, teda oprávneného z vyživovacej povinnosti. To posúdenie, či sa mu darí a ako sa mu darí v získaní tohto vzdelania je skutočne iný problém, ale opakuje, že aspoň do získania bakalárskeho titulu, by bola vyživovacia povinnosť otca na mieste a z toho dôvodu navrhuje, aby súd návrh zamietol.

16. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, výsluchom osoby oprávnenej na výživné a zistil nasledovný skutkový stav.

17. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 6C/221/2013, zo dňa 13.11.2015, právoplatným dňa 2.12.2015 súd rozhodol, že odporca (v tomto konaní navrhovateľ) je povinný platiť navrhovateľovi (v tomto konaní osobe oprávnenej na výživné) výživné v sume 300 Eur mesačne s účinnosťou od 06.09.2013 do 31.08.2015 a v sume 400 Eur s účinnosťou od 01.09.2015, k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

18. Rozhodnutím Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofickej fakulty číslo SO 3036/2016 D IV/7 zo dňa 16.3.2016 bola osoba oprávnená na výživné vylúčená zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku. Dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia prestal byť študentom bakalárskeho študijného programu nemecký jazyk a kultúra a taliansky jazyk a kultúra v študijnom odbore prekladateľstvo a tlmočníctvo dennou formou na štúdia. Rozhodnutie bolo odôvodnené skutočnosťou, že preskúmaním študijných výsledkov bolo zistené, že v prvom semestri jeho štúdia v akademickom roku 2015/2016 nezískal za úspešne absolvované predmety minimálne 15 kreditov. Získal 13 kreditov.

19. Rozhodnutím Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofickej fakulty číslo SO 2639/2019 D IV/7 zo dňa 19.3.2019 bola osoba oprávnená na výživné vylúčená zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku. Dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia prestal byť študentom bakalárskeho študijného programu holandský jazyk a kultúra a nemecký jazyk a kultúra v študijnom odbore prekladateľstvo a tlmočníctvo dennou formou na štúdia. Rozhodnutie bolo odôvodnené skutočnosťou, že preskúmaním študijných výsledkov bolo zistené, že v zimnom semestri akademického roka 2018/2019 si druhýkrát zapísal kurz (predmet) Dejiny nemeckej literatúry a kultúry I a vrátane náhradných (opravných) termínov nezískal zaň kredity, čím nesplnil podmienky pre postup do ďalšieho roka/ etapy štúdia.

20. Univerzita sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Filozofická fakulta potvrdením o návšteve školy v akademickom roku zo dňa 19.5.2021 potvrdila, že T. W. bol v akademickom roku 2020/2021 riadnym študentom Filozofickej fakulty UCM v Trnave, študijného programu nemecký jazyk a kultúra v odbornej komunikácii - denná forma, I. stupeň štúdia so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky. Do 2. roka štúdia sa zapísal 1.9.2020.

21. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

22. Podľa § 65 poslednej vety Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

23. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

24. Podľa § 78 odsek 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

25. Podľa § 155 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína len na návrh.

26. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

27. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

28. Podľa § 24 CMP konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo vydaním uznesenia o začatí konania.

29. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 2 ods. 2 CMP na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

31. Podľa § 231 CSP, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

32. Z citovaných ustanovení vyplýva, že súdne rozhodnutia o výživnom na plnoleté dieťa možno zmeniť alebo zrušiť len na návrh (§ 78 ods. 1 ZoR) a súčasne len vtedy, ak sa zmenili pomery, t.j. okolnosti rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti (§ 78 ods. 1 veta prvá ZoR). Bez návrhu môže byť rozhodnutie súdu o výživnom zmenené len vtedy, ak ide o výživné na maloleté dieťa. I keď je možné súdne rozhodnutie o výživnom na plnoleté dieťa zmeniť prípadne zrušiť len na návrh, neznamená to, že by k zmene pomerov (k zníženiu alebo zrušeniu vyživovacej povinnosti) nemohlo dôjsť od okamihu, kedy nastala zmena pomerov a teda i pred podaním návrhu. Naopak z ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR a z § 231 CSP vyplýva, že k zmene súdneho rozhodnutia o výživnom (čo zahŕňa zníženie alebo zrušenie vyživovacej povinnosti) je treba pristúpiť (na rozdiel od určenia výživného, ktoré možno priznať len odo dňa začatia konania, ak nejde o výživné na maloleté dieťa) vždy od okamihu, kedy sa zmenili pomery podstatným spôsobom. Rozhodujúca pre zrušenie vyživovacej povinnosti u plnoletého dieťaťa je teda iba podstatná zmena pomerov a nie deň podania návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 473/2012 zo dňa 18.09.2012, kde Ústavný súd SR riešil podobnú vec, pričom poukázal na vzájomný vzťah vtedy účinného § 163 ods. 1 OSP (bol nahradený § 231 CSP) a § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 ZoR. Ústavný súd konštatoval, že § 163 ods. 1 OSP vymedzuje okamih, od ktorého pri absencii osobitnej právnej úpravy možno zmeniť rozhodnutie súdu v dôsledku zmeny pomerov. Výklad § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 ZoR pripúšťa aj takú interpretačnú alternatívu, že § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 ZoR obsahujú osobitnú úpravu doby, na ktorú možno uplatniť zmenu pôvodného rozhodnutia v prípade, ak sa navrhuje zrušenie, prípadne zníženie vyživovacej povinnosti. Z uvedeného potom vyplýva, že právna úprava, ktorá danú situáciu upravuje, je obsiahnutá v § 231 CSP (§ 163 ods. 1 OSP za jeho účinnosti).

33. Rodičia majú vyživovaciu povinnosť k dieťaťu do času, pokiaľ dieťa nie je schopné samo sa živiť (samo uspokojovať svoje potreby). Súd rozhodne o zrušení vyživovacej povinnosti, ak má v konaní preukázanú zmenu pomerov, t.j. okolností rozhodujúcich pre ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti. Pri plnoletých deťoch súd vychádza zo skutočnosti, že plnoletý jedinec by mal byť v zásade schopný postarať sa o seba, pokiaľ sa sústavne nepripravuje na budúce povolanie dennou formou štúdia. Ak plnoleté dieťa ani neštuduje, ani nemá zamestnanie, pričom je objektívne schopné si samo svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho eventuálnu pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť (rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 2306/12). Inak povedané, povinnosť rodičov živiť svoje dieťa netrvá, ak dieťa už ukončilo prípravu na povolanie, má primeraný zdravotný stav a existujú preň pracovné príležitosti. Pracovnými príležitosťami nie sú len pracovné ponuky v odbore, ktoré dieťa vyštudovalo, ale akékoľvek pracovné ponuky primerané veku a zdravotnému stavu dieťaťa.

34. Nová úprava vyživovacej povinnosti povinného rodiča je opodstatnená len za predpokladu, ak má súd jednoznačne v konaní preukázané, že pomery povinného i oprávneného sa zmenili do takej miery, že predchádzajúce rozhodnutie o výživnom už nezodpovedá schopnostiam a možnostiam povinného rodiča a odôvodneným potrebám oprávnenej osoby. Predovšetkým však - pri dosiahnutí plnoletosti oprávnenej osoby, je nevyhnutné zamerať pozornosť na skúmanie, či naďalej pretrváva odkázanosť plnoletého potomka na vyživovaciu povinnosť oboch rodičov a to vzhľadom na zákonné predpoklady vyplývajúce z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine. Pokiaľ vyživovacia povinnosť rodičov k svojim deťom trvá do času, kým sa dieťa nie je schopné samé živiť, je zrejmé, že v čase denného štúdia dieťaťa

na strednej škole a následne plynule v čase pokračovania štúdia dieťaťa na vysokej škole dennou formou pretrváva odkázanosť dieťaťa na vyživovacie zodpovednosť rodičov, pretože počas štúdia na strednej škole a počas bezprostredne nasledujúcej prípravy na budúci výkon povolania na vysokej škole dennou formou, nie je dieťa spravidla schopné zabezpečiť si vlastný stabilný príjem pre nedostatok kvalifikácie a časových možností a pokrývať si tak svoje nevyhnutné životné náklady.

35. V konaní mal súd za nesporné ako aj vykonaným dokazovaním za preukázané, že navrhovateľ je otcom osoby oprávnenej na výživné. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa k plnoletému synovi bola určená rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 6C/221/2013, zo dňa 13.11.2015, právoplatným dňa 2.12.2015. V danom čase bol syn navrhovateľa študentom bakalárskeho študijného programu nemecký jazyk a kultúra a taliansky jazyk a kultúra v študijnom odbore prekladateľstvo a tlmočníctvo dennou formou na Univerzite Komenského v Bratislave.

36. Súd mal vykonaným dokazovaním listinami ako aj výsluchom osoby oprávnenej na výživné za preukázané, že oprávnený na výživné je v súčasnosti študentom denného vysokoškolského štúdia študijného programu nemecký jazyk a kultúra v odbornej komunikácii na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Filozofickej fakulte so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky. V jeho prípade sa jedná už o tretie vysokoškolské štúdium, pričom prvé dve boli ukončené z dôvodu nespĺnenia požiadaviek pre pokračovanie v ďalšom ročníku vysokej školy a teda z dôvodov na strane oprávneného na výživné. Pričom doposiaľ za 7 rokov vysokoškolského štúdia nezískal titul Bc..

37. Nie je podstatné, či sa plnoleté dieťa naďalej subjektívne ešte necíti byť dostatočne pripravené a schopné samostatne sa živiť a získať vlastný príjem na pokrytie svojich potrieb. Požiadavka odkázanosti plnoletého dieťaťa je naplnená len v prípadoch, kedy sa dospelé dieťa naďalej plynule a najmä sústavne, bez prerušenia, pripravuje na budúci výkon svojho zvoleného povolania. Je nutné v záujme predchádzania špekulatívnemu zámernému odďaľovaniu ukončenia momentu odkázanosti napríklad opakovaným objektívne neodôvodneným štúdiom na vysokých školách bez zjavnej nevyhnutnosti pre dosiahnutie potrebnej kvalifikácie pre uplatnenie sa na trhu práce (tzv. „veční študenti“) preukázať skutočnosť, či sa daná osoba sústavne bez prerušenia pripravuje na budúci výkon povolania s prihliadnutím na konkrétne špecifiká prípadu.

38. Súd konštatuje, že zásadné z hľadiska spôsobilosti syna samostatne sa živiť a konštatovania dosiahnutia vzdelania, ktoré mu objektívne umožňuje plnohodnotne sa uplatniť na trhu práce je, že syn vyštudoval už strednú školu, ktorá mu poskytovala dostatočnú kvalifikáciu na priame uplatnenie sa. Ide o odbornú školu umožňujúcu po jej absolvovaní priame uplatnenie sa na trhu práce, na rozdiel od všeobecných štúdií na gymnáziu, ktoré stredoškolské štúdium aj po jeho ukončení ešte neposkytuje absolventom priame kvalifikované uplatnenie na trhu práce. Napriek tejto skutočnosti následné v poradí prvé vysokoškolské štúdium dennou formou, bezprostredne nadväzujúce na ukončenie stredoškolského štúdia bolo taktiež nevyhnutné považovať v zmysle zákonného kritéria za sústavnú a nepretržitú prípravu na budúci výkon povolania.

39. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že syn navrhovateľa bol z prvého štúdia na vysokej škole vylúčený rozhodnutím zo dňa 16.3.2016 pre nesplnenie požiadaviek. Súd s poukazom na uvedené skutočnosti a pri rešpektovaní zákonných kritérií odkázanosti dieťaťa na vyživovacie povinnosť rodičov konštatuje, že už prvým vylúčením z vysokoškolského štúdia zanikla vyživovacia povinnosť rodičov k synovi, keď tento prestal spĺňať podmienky odkázanosti momentom ukončenia sústavnej prípravy na budúce povolanie. Následne začal syn navrhovateľa znova študovať, avšak aj z druhého štúdia na vysokej škole bol vylúčený pre nesplnenie požiadaviek a to rozhodnutím zo dňa 19.3.2019. V súčasnosti sa jedná už o tretí pokus osoby oprávnenej na výživné o štúdium na vysokej škole, pričom súd má jednoznačne za to, že takéto štúdium už nemožno považovať za sústavnú a nepretržitú prípravu na budúci výkon povolania a tieto následné vysokoškolské štúdiá už nemajú vplyv na trvanie zákonných predpokladov odkázanosti plnoletého dieťaťa na vyživovacie povinnosť rodičov.

40. Ďalšie následné v poradí druhé a tretie štúdium na vysokej škole dennou formou už za sústavnú prípravu na výkon povolania nemožno považovať. Osoba oprávnená na výživné má už aj v súčasnosti dosiahnuté potrebné vzdelanie na uplatnenie sa na trhu práce a je tak objektívne v jeho schopnostiach a možnostiach a teda na jeho individuálnej a iniciatívnej snahe a úsilí pokryť si svoje náklady vlastným pričinením. Súd má za to, že plnoletý syn navrhovateľa je objektívne schopný a spôsobilý zaradiť sa

do riadneho pracovného pomeru, prípadne vykonávať inú zárobkovú činnosť. V konaní okrem štúdia na vysokej škole (v poradí tretieho) ani netvrdil existenciu iných skutočností, ktoré by mu v tom bránili.

41. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoP/43/2019 zo dňa 29.10.2019, ktoré sa týka taktiež štúdia na viacerých vysokých školách a s ktorého odôvodnením vo vzťahu k danej otázke sa súd v plnej miere stotožňuje.

42. Pre rozhodnutie súdu bolo podstatné preukázanie, či sa zmenili pomery účastníkov, ktoré by odôvodňovali zrušenie vyživovacej povinnosti, ktorým sa súd v odôvodnení rozhodnutia venoval, pričom súd dospel k záveru, že k zmene pomerov jednoznačne došlo a táto vyššie uvedená zmena pomerov je dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti. Súd pri rozhodovaní vychádzal z predložených listinných dôkazov týkajúcich sa štúdia osoby oprávnenej na výživné na vysokých školách, ako aj z výsluchu samotnej osoby oprávnenej na výživné. Súd nevykonal ďalšie navrhované dokazovanie, ani sa bližšie nezaoberal všetkými obsahovými tvrdeniami účastníkov a predloženými dôkazmi, ani skutočnosťou, či je konanie účastníkov v rozpore s dobrými mravmi, ako účastníci opakovane tvrdili, pretože má za to, že tieto ďalšie skutočnosti nemôžu mať v danej veci vplyv na rozhodnutie súdu.

43. Vykonaným dokazovaním mal súd za jednoznačne preukázané, že syn navrhovateľa je objektívne schopný sám sa živiť, a tak vyživovacia povinnosť navrhovateľa vo vzťahu k nemu podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine už netrvá, preto súd návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti vyhovel.

44. Súd by vzhľadom na výsledky dokazovania mohol zrušiť vyživovaciu povinnosť už od momentu ukončenia v poradí prvého vysokoškolského štúdia, avšak v konaniach o vyživovacej povinnosti k plnoletej osobe je súd viazaný návrhom a otec ako navrhovateľ navrhol v konaní určiť počiatok zániku jeho vyživovacej povinnosti k synovi až odo dňa 1.10.2020. Súd je viazaný návrhom a rozhodol v súlade s návrhom navrhovateľa, pričom určil počiatok zániku vyživovacej povinnosti od 1.10.2020.

45. Podľa § 49 odsek 1 CMP, účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

46. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

47. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

48. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

49. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

50. Každý z účastníkov si sám znáša trovy, ktoré v konaní platil (§ 49 CMP). Civilný mimosporový poriadok však pripúšťa výnimky, a to v § 53 až 55 CMP. Výnimky podľa § 53 a § 54 sa však nevzťahujú na dané konanie.

51. Osoba oprávnená na výživné navrhla, aby jej bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom svoj návrh bližšie neodôvodnila. Súd sa tak zaoberal okolnosťami prípadu, pre ktoré by mohlo byť spravodlivé jednému z účastníkov priznať nárok na náhradu trov konania, pričom konkrétne takéto okolnosti účastníkom tvrdené neboli a neboli ani súdom zistené a to aj vzhľadom na skutočnosť, že osoba oprávnená na výživné nebola v konaní úspešná. Zákon v § 55 nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 147/08 konštatoval, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadnuť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu aj na spravodlivé riešenie vzťahov medzi účastníkmi konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva.

52. V mimosporovom konaní, a teda aj v konaní vo veciach výživného plnoletých osôb, súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania iba na návrh, pričom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok

na náhradu trov konania (§ 52 CMP). Nakoľko takýto návrh bol podaný a súd s ohľadom na okolnosti prípadu nepovažoval za spravodlivé priznať nárok na náhradu trov konania účastníkov, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach [§ 355 ods. 1, 357 písm. m), § 362 ods. 1 zákona CSP].

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP)

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).